

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 2/10
Λουξεμβούργο, 14 Ιανουαρίου 2010

Απόφαση στην υπόθεση C-304/08
Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV κατά Plus
Warenhandelsgesellschaft mbH

Η προσφορά στους πελάτες της δυνατότητας συμμετοχής σε κλήρωση κατόπιν ορισμένου αριθμού αγορών δεν συνιστά αυτομάτως αθέμιτη εμπορική πρακτική

Το εθνικό δίκαιο δεν μπορεί να απαγορεύει αυτού του είδους τις διαφημιστικές εκστρατείες χωρίς να εξετάζονται οι ειδικές περιστάσεις κάθε περιπτώσεως

Η κοινοτική οδηγία περί των αθεμίτων εμπορικών πρακτικών¹ έχει ως σκοπό να συμβάλει στην ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να διασφαλίσει υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών. Επιβάλλει γενική απαγόρευση των αθεμίτων εμπορικών πρακτικών που μπορούν να στρεβλώσουν την οικονομική συμπεριφορά των καταναλωτών. Επίσης, θεσπίζει κανόνες σχετικά με τις παραπλανητικές και επιθετικές εμπορικές πρακτικές. Επιπλέον, το παράρτημα Ι παραθέτει κατάλογο των εμπορικών πρακτικών που είναι αθέμιτες υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις.

Μια γερμανική εταιρία λιανικού εμπορίου, με την επωνυμία Plus, διενήργησε διαφημιστική εκστρατεία με τίτλο «Ihre Millionenchance» («Ευκαιρία να κερδίσετε εκατομμύρια!»), στο πλαίσιο της οποίας καλούσε το κοινό να αγοράζει προϊόντα από τα καταστήματά της, προκειμένου να συγκεντρώνει πόντους. Η συγκέντρωση 20 πόντων έδινε δικαίωμα δωρεάν συμμετοχής σε ορισμένες κληρώσεις που επρόκειτο να διοργανώσει η Deutscher Lottoblock (εθνική ένωση 16 επιχειρήσεων τυχαίων παιγνίων). Η γερμανική ένωση για την πάταξη του αθέμιτου ανταγωνισμού έκρινε την πρακτική αυτή αθέμιτη υπό την έννοια του γερμανικού νόμου περί αθέμιτου ανταγωνισμού (UWG), ο οποίος προβλέπει γενική απαγόρευση των διαφημιστικών διαγωνισμών και παιγνίων που συνδέονται με υποχρέωση αγοράς. Κατόπιν ασκήσεως αγωγής από την ανωτέρω ένωση, η Plus ηττήθηκε σε πρώτο και δεύτερο βαθμό και υποχρεώθηκε να παύσει την εν λόγω πρακτική. Το Bundesgerichtshof, το οποίο καλείται να αποφανθεί επί της αιτήσεως αναίρεσεως, ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει εάν η οδηγία αντιβαίνει σε απαγόρευση όπως η προβλεπόμενη από τον UWG.

Με την απόφαση που εξέδωσε σήμερα, το Δικαστήριο κρίνει ότι η οδηγία δεν επιτρέπει μια εθνική ρύθμιση, όπως η προβλεπόμενη από τον UWG, δυνάμει της οποίας απαγορεύονται εξ ορισμού οι εμπορικές πρακτικές που εξαρτούν τη συμμετοχή των καταναλωτών σε διαφημιστικό διαγωνισμό ή διαφημιστικό παίγνιο από την αγορά προϊόντος ή υπηρεσίας, χωρίς να εξετάζονται οι ειδικές περιστάσεις κάθε περιπτώσεως.

Κατ' αρχάς, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι οι διαφημιστικές εκστρατείες που εξαρτούν τη δωρεάν συμμετοχή καταναλωτή σε κλήρωση από την αγορά ορισμένης ποσότητας προϊόντων ή υπηρεσιών συνιστούν πράξεις που σαφώς εντάσσονται στο πλαίσιο της εμπορικής στρατηγικής επιχειρηματία και αφορούν ευθέως την προώθηση των προϊόντων του και τη διοχέτευσή τους στην αγορά. Επομένως, αποτελούν κάλλιστα εμπορικές πρακτικές υπό την έννοια της οδηγίας, οπότε εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, περαιτέρω, ότι με την οδηγία επιχειρείται πλήρης εναρμόνιση, σε κοινοτικό επίπεδο, των κανόνων σχετικά με τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων

¹ Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149, σ. 22).

έναντι των καταναλωτών. Επομένως, όπως ρητώς ορίζει η οδηγία, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να λαμβάνουν μέτρα αυστηρότερα αυτών που καθορίζονται με την εν λόγω οδηγία, ακόμη και εάν σκοπός των μέτρων αυτών είναι η διασφάλιση υψηλότερου επιπέδου προστασίας των καταναλωτών.

Όσον αφορά την επίμαχη πρακτική, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι της οδηγίας, το οποίο απαριθμεί περιοριστικά τις μόνες πρακτικές που μπορούν να απαγορεύονται χωρίς κατά περίπτωση εξέταση. Ως εκ τούτου, η πρακτική αυτή δεν μπορεί να απαγορεύεται χωρίς να διαπιστώνεται, με βάση τα πραγματικά περιστατικά κάθε περιπτώσεως, εάν έχει «αθέμιτο» χαρακτήρα υπό το πρίσμα των κριτηρίων που προσδιορίζει η οδηγία. Στα κριτήρια αυτά περιλαμβάνεται και το ζήτημα εάν η πρακτική στρεβλώνει ουσιωδώς ή ενδέχεται να στρεβλώνει ουσιωδώς την οικονομική συμπεριφορά του μέσου καταναλωτή σε σχέση με το προϊόν.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582